

PŘÍSPĚVKY K DĚJINÁM ČESKÝCH BLOUZNIVCŮ NÁBOŽENSKÝCH.

I.

Píseň „o napomenutí —“

„Píseň prorocká“, jejíž zlomek byl otištěn v minulém čísle Českého Lidu ze starého rukopisu,*) vyšla tiskem s nadpisem: „Píseň o napomenutí všeho množství k radostnému potěšení pravým Evangelium sv. milovníkům. — Kteráž oznamuje světu zatvrzelému dokonání šestého soudu od Boha uloženého a písmý Evangelium svatého skrze proroky oznámeného a nyní již k cíli od Boha uloženému pospíchajícího soudu. — 1801.“ Kdo a kde píseň tu vytiskl, neuvedeno. Píseň sama má 53 sloh, z nichž buďtež uvedeny tyto zajímavější:

16. Po dvacíti letech přijdem
my velicí králové,
východní lev i půlnoční
i Marokán vesele.
Osedlejte koní množství,
a to hned bez meškání,
pojedeme na tajný soud
zákona k vyhledání.

Jere. 51. v. 27. 28.

*) Ročník VI. 1897, str. 37.

17. Složíme s vás jho tyranské
i tu korunu moci,
které jste poddáni byli,
Babylonské krajiny,
která se pýchou zdvihala,
království nepokojila,
čest její se skonává,
dolů s trůnu již padá.

Iza. 14. v. 11.—16

18. My hned začnem od východu
boj veliký provádět,
z připovědění Božího
ten Babylon vyvracet.
Od východu, půlnoci
budeme se sjíždět,
král Pruský a Švejda taky
budou se rychtovati.

Iza. 13. v. 4. 5

19. Když potáhnem od půlnoci
do polední krajiny,
musíme se k městu sejít
u Prahy v české zemi,
Ty pak, Josefe veliký,
připrav si místo jedno,
kdebys mohl zachovati
poznamenaných mnoho.

20. Dříve než se k Praze sejdem,
budem komisírovat,
sedmero hejtmanství vyšlem
znamenaných shledávat.

Od východu i půlnoci
všecky k sobě shromáždí,
Švejdský král i Denemarkský,
tu při nich se postaví.

23. Tenkrát již ten soud nastane,
když léta lichou půjdou
a trůny vaše velebné
i panství vám poberou,
aby se míra zákona,
která již od dávných let
v srdcích lidských zasvítla,
na svobodě být mohla.

Zjev. 14. v. 19. 26.

26. Ti králové od půlnoci
budou proto bojovat,
Josef druhý kněžím dluhy
dvojnásob nahražovat,
protože pravdu skrývali,
k nevěře lidé nutili
a modlářství velebili,
skrze něj lidé trápili.

Zjev. 18. v. 6.

28. Protože v Čechách i v Moravě,
v Říši též i Švejcařích,
v Rusích, Uhřích a v Frankreihu,
i v krajinách pomořských
král Pruský, Švejdský,
Denemark i v Polsku od východu
budou tam všecky shledávat,
zachovány od pádu.

29. Z Mezopotamie všecky
Engelländer přivede,
Sasy a Hesy, Hanovr
od Amsterdamu začne;
Tuf bude radost veliká,
tož se vítat budeme,
slavit léto milostivé
Hospodinu budeme.

Ezech. 20. v. 34. 38

31. Pro ty hludy Babylonské
bude krve proliti,
že pro ně rybník Blanický
bude se nalévati.
Pro všelikou krev z oběti,
kterouž jste z nich vylili,
bude se zas vylévati
pro Babylonské hludy.

Ezech. 7. v. 14. 15

35. Filosofské, naturalní
knihy vezmou skončení,
kteréž se z ďábla zrodily,
bibli svaté odporňy.
Vida ďábel krátký svůj čas,
chce bibli potlačiti
a do pytle žiněného
mocně ji chce vecpati.

Zjev. 12. v. 12

44. Až nám z mrtvých Josef vstane,
bude hrozný na zemi,
s Marokánem se ukáže,
budete hned zmámeni.

Tu bude váš poslední čas,
z dávna předpověděný,
skrz proroky oznámený,
že budete šetřeni.

Iza. 1. v. 23.

45. Pokud králové východní
nebudou se sjížděti,
nemyslete o Josefu,
že může z mrtvých vstáti.
Ti králové od východu
budou to znamenati,
že mají být obráćeni
k Bohu všechny národy.

Žalm. 47. v. 10.

52. Vesele ti Vale dávám,
Babylone nevěrný,
nemohl jsem já jináč psát,
než jak učí duch Boží.
Tuto píseň já zavírám,
křesťané mojí milí,
každý mne znáti budete,
když budem vyvedeni.

Podepsán je: „A. K.“

Písni touto dotvrzuje se na novo blouznivá důvěra tak zvaných Adamitů v příchod krále Marokána i v císaře Josefa II., ač císař sám nikterak jim nebyl příznivcem.*)

*) Helfert: O blouznivcích náboženských v Čechách a na Moravě za Josefa II. Č. Č. M. 1877. — Jirásek: Sebrané spisy, díl XXII.: »Z adamitského archivu«.

II.

Adamitská listina.

Písemných památek po Adamitech je po skrovnu. Jednak co měli psaného, jakož vše týkající se jejich vyznání, nad obyčej tajili, jednak v čas stíhání bylo mnoho jejich písemných památek pobráno a většinou zničeno. Za to by se spíše našla na fárách i v některých zámeckých archivech východních Čech akta o tom, jak Adamité byli vyslýcháni. Než i tu nešetřností zničeno mnoho takových protokolů.*)

Tuto podávám opis listiny, kteréž jsem neměl náhodou po ruce, když jsem psal výše citovaný článek. Listina ta pochází ze zabavených papírův adamitských, z panství chroustovického. Je to dle všeho návod, jak by Adamita při výslechu měl odpovídati. Není v ní ani jediného jména. Dle písma pochází z 1. polovice devatenáctého století:

Jak ti říkají? Já jsem si žádné jméno nedal.

Jaké máš náboženství? Žádné.

Máš otce? Já si nic nepřivlastňuju.

Jsi ženatý? To nevím, co to je.

Jsi chalupník? Já se k ničemu nehlásím.

Odkud jsi? Já jsem z toho, který je ve mně a v něm, to je život věčný.

Byls vojákem? I taky bojovala pravda proti lži.

Chodils do školy? Já se nenstále cvičím.

A kde se cvičíš? V tej věčný moudrosti a v pravdě.

Věříš v Boha? I marné doufání, v pahorkách a v horách.

*) Jirásek: [Sebrané spisy, díl XXII.: »Z adamitského archivu«.

Znáš-li Boha? Neznám.

Chodíš do kostela? Já z něj nevycházím.

Jak jsi dávno takový? Jak jest dávno věčnost.

Z kterého panství? Z toho věčného.

Z koho to máš? Ze sebe.

Proč pak nedáváš s Pánem Bohem? Já jdu sám.

Co pak děláte, když se sejdete dva nebo tři nebo čtyři, pět? Pracujem v duchu a v pravdě.

Ty to máš z toho a toho — —? Zdaliž může strom stromu ovoce dáti?

Jak pak se modlíš? Bez přestání.

Kde ses zrodil? V tom, který nemá ani počátku ani konce.

Co pak je ten svět? To nesoudím.

Znáš tuhle literu? Já to vidím, že jest to černý na bílým.

Jseš svobodný? Já jsem sám.

Jsi-li pak člověk? Nejsem.

Máš-li pak rozum? Nemám.

Jak pak jsi sem přišel? Příchodem.

Český Lid VI. 1897
